

ta ka sind enne sedda näinud ollewad,“ üt-
les kuuringas: „näita mulle oma tunnis-
kirjad ülles, mis siño kütmist tõeks tewad!“
— Miña ollen — kostis wõeras — kõige
noorem siño sullastest, wast ilja aego in-
meeste seltsis ellamas, sest algmisest sadik olli
miño ello-asse pörgus, kus ma mitto tuhhat
aastat pagganaid rõemustasin! Agga enne kui
ma ristimise ramatud ja paasi teile näitan, tah-
han siin lühhidest enda kombeid ning teggusid
kulutada. Kellel kõrw on, se kuulgo! Katt ja
sõdda, ehk mis niime al legi mu ello-mõrtsukas
siin warjo-rigis ellab, ei sa ta ial wõimuse polest
miñoga wõidelda; ehk kül miño wallitsus ak-
katusel on, siiski tohhiin ma julgest tõutada: et
enne kui maa-ilm nelli sadda aastad wanemaks
jõuab, kõik inimese suggo miño ikkes peab
weddama, kus nemad iggapaw — otsego kerb-
lased surmarohho waagna ümber — ulgakeste
mahha langewad. Ei sa sündinud laps emä
rinnal, egga waña keppitugge naal roñitam
rauk miño kütkest peasma, waid iggameest kih-
hutab miño pil tantsima, kuni ta wimaks —
parremast süddame-tunnistuse nomimisest olima-
ta — waimo-priust kautab ja metsalise kombel
auda langeb. — Suggulase-, werre- ja sõbruse-
siddemed tahhan ma katki katkeda, nõnda et wan-
nemad laste ja lapsed wanemate mõrtsukaks
peawad sama; kurjad imud tahhan ma lõpmata
kihnutada ja ued tõbbed ja willetsused ma- ilma

sünnitada; — isse eñese-tapjale saan ma nugga
ihhuma ja kõit karutama, abbiello seisuse õnsat
rahho põlwe rikkuma, rahwast ullama ning más-
sama süttitama, et iggamees melemõistust jalga-
dega affab tallama ja ullemalt kui pörgoline
jäandama. — Wilja-iwwad, mis Jummalä eldus
iggapawaseks leiwa-palluseks põllul seadis kas-
wama, sawad inimesed miño sundmist möda
tulle weeks ümbermoondama; sedda pörgo-
marga sawad nemad lakkuma, mis neid kurra-
ditega wendlifku seisusesse sadab ja iggawest pör-
goorjaks teeb. Miño wõimus saab aega möda
kõige inimeste suggudele ärraneedmiseks, ja kui
aasta-saddade pärrast maa-ilm selle polest targe-
maks lähheb, et tõbbede wasto rohtu leiab, ehk
muul kombel neid mõistab wähhentada, sõddimist
ning taplemist mahha jättab ja katko wasto wah-
hid rigi piridele seab: siis saab miño wolli ning
melewald üksnes ma-ilmäs wallitsema! Ja kui
siin ja seal mõningad peaksid julguma miño
wasto üllestõuema ehk miño tenistust affata
laitma, kül siis miño jüngrid tuhhandete kaupä
seltsis sähherduse uendajate wasto ruttawad sõd-
dima, sest et rahha-ahnus ja rahwa ruñalusest
kassopüüdmine iggas paigas miño lippo al sawad
wõitlema, ja pimedus ning arrimata kombe
wõtwad mind oma rinnal imetada ja oletuse
rüppes mind ülleskaswatada. Kes teie ulgast,
surma- ning warjo-rigi abbimehhed! jõuab en-
nam ukkatust inimestele sata?! — Kui ükski